

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 8 martie 1984

privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare decât cel al electrolizei alcanilor

(84/156/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100 și 235,

având în vedere Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽¹⁾, în special art. 6 și 12,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽⁴⁾,

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, art. 3 din Directiva 76/464/CEE instaurează un sistem de autorizare prealabilă care fixează norme de emisie pentru evacuările substanțelor care fac parte din lista I care figurează în anexa la respectiva directivă; întrucât art. 6 din respectiva directivă prevede fixarea unor valori-limită pentru normele de emisie, dar și fixarea de obiective de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările acestor substanțe;

întrucât mercurul și compușii săi sunt cuprinși în lista I;

întrucât statele membre sunt obligate să pună în aplicare valorile-limită, cu excepția cazurilor când pot recurge la obiectivele de calitate;

întrucât, fiindcă poluarea datorată evacuărilor de mercur în apă este provocată de un mare număr de industrii, este necesar să se fixeze valori-limită specifice în funcție de tipul de industrie și să se fixeze obiectivele de calitate pentru mediul acvatic în care respectivele industrii evacuează mercur;

întrucât scopul obiectivelor de calitate trebuie să fie acela de a elimina poluarea cu mercur a diferitelor părți din mediul acvatic care ar putea fi afectate de evacuările de mercur;

întrucât aceste obiective de calitate trebuie fixate în mod expres pentru acest scop și nu în intenția de a stabili reguli privind protecția consumatorului sau comercializarea produselor provenind din mediul acvatic;

¹ JO L 129, 18. 05. 1976, p. 23.

² JO C 20, 25. 01. 1983, p. 5.

³ JO C 10, 16. 01. 1984, p. 300.

⁴ JO C 286, 24. 10. 1983, p. 1.

întrucât, pentru ca statele membre să poată dovedi că obiectivele de calitate sunt respectate, trebuie prevăzută o procedură de control specifică;

întrucât statele membre trebuie să supravegheze mediul acvatic afectat de evacuările de mercur menționate anterior în vederea unei aplicări eficiente a prezentei directive; întrucât competențele pentru instaurarea unei astfel de supravegheri nu sunt prevăzute la art. 6 din Directiva 76/464/CEE; întrucât competențele de acțiune specifice acestui scop nu sunt prevăzute în Tratat, trebuie să se recurgă la art. 235;

întrucât, în cazul evacuărilor anumitor categorii de unități pentru care norme de emisie nu se pot nici fixa, nici controla în mod regulat din cauza dispersiei surselor, trebuie să se stabilească programe specifice care vizează evitarea sau eliminarea poluării cu mercur datorată acestor unități; întrucât competențele de acțiune specifice acestui scop nu sunt prevăzute nici la art. 6 din Directiva 76/464/CEE, nici în dispozițiile specifice din Tratat, trebuie să se recurgă la art. 235 din Tratat;

întrucât Directiva 82/176/CEE ⁽¹⁾ fixează valorile-limită pentru evacuările de mercur din mediul acvatic care provin din sectorul electrolizei alcanilor și fixează de asemenea obiectivele de calitate pentru mediul acvatic în care se evacuează mercur;

întrucât este necesar ca, o dată la patru ani, Comisia să facă un raport asupra punerii în aplicare a prezentei directive de către statele membre;

întrucât, având în vedere că apele subterane fac obiectul Directivei 80/68/CEE ⁽²⁾, acestea nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive de către statele membre;

întrucât nivelul de industrializare a Groenlandei este foarte slab din cauza situației de ansamblu a acestei insule, în special din cauza densității scăzute a populației, precum și din cauza întinderii sale considerabile și a situației sale geografice deosebite; întrucât, prin urmare, prezenta directivă nu trebuie pusă în aplicare în Groenlanda,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Prezenta directivă:

- fixează, în conformitate cu art. 6 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, valorile-limită ale normelor de emisie de mercur pentru evacuările care provin din unitățile industriale în sensul art. 2 lit. (e) din prezenta directivă;

- fixează, în conformitate cu art. 6 alin. (2) din Directiva 76/464/CEE, obiectivele de calitate în ceea ce privește mercurul pentru mediul acvatic;

- fixează, în conformitate cu art. 6 alin. (4) din Directiva 76/464/CEE, termenele prescrise pentru respectarea condițiilor prevăzute de autorizațiile acordate de către autoritățile competente ale statelor membre pentru evacuările existente;

¹ JO L 81, 27. 03. 1982, p. 29.

² JO L 20, 26. 01. 1980, p. 43.

- fixează, în conformitate cu art. 12 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, metodele de măsurare de referință care permit determinarea conținutului de mercur din evacuări și din mediul acvatic;
- stabilește, în conformitate cu art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, o procedură de control;
- recomandă statelor membre colaborarea în cazul în care evacuările afectează apele mai multor state membre;
- recomandă statelor membre stabilirea de programe în vederea evitării sau eliminării poluării cauzate de evacuări în sensul art. 4.

2. Prezenta directivă se aplică apelor prevăzute la art. 1 din Directiva 76/464/CEE, cu excepția apelor subterane.

Articolul 2

În sensul prezentei directive,

(a) „mercur” reprezintă

- mercurul în stare elementară,
- mercurul în unul din compușii săi;

(b) „valori-limită” reprezintă

valorile care figurează în anexa I;

(c) „obiective de calitate” reprezintă

cerințele care figurează în anexa II;

(d) „tratarea mercurului” reprezintă

orice proces industrial care presupune producerea sau utilizarea mercurului sau orice alt proces industrial din care nu poate lipsi mercurul;

(e) „unitate industrială” reprezintă

orice unitate în care se efectuează tratarea mercurului sau a oricărei substanțe care conține mercur, cu excepția unității industriale prevăzută la art. 2 lit. (d) din Directiva 82/176/CEE;

(f) „unitate existentă” reprezintă

orice unitate industrială în funcțiune la data notificării prezentei directive;

(g) „unitate nouă” reprezintă

- orice unitate industrială pusă în funcțiune după data notificării prezentei directive,

- orice unitate industrială existentă a cărei capacitate de tratare a mercurului este mărită considerabil după data notificării prezentei directive.

Articolul 3

1. Valorile-limită, termenele fixate pentru respectarea acestor valori și procedura de supraveghere și control care se aplică evacuărilor figurează în anexa I.

2. Valorile-limită se aplică în mod normal în punctul în care apele uzate care conțin mercur ies din unitatea industrială.

Dacă apele uzate care conțin mercur se tratează în afara unității industriale, într-o instalație de tratare destinată eliminării mercurului, statul membru poate permite ca valorile-limită să se aplice în punctul în care apele uzate ies din instalația de tratare.

3. Autorizațiile prevăzute la art. 3 din Directiva 76/464/CEE trebuie să cuprindă dispoziții la fel de severe ca cele care figurează în anexa I la prezenta directivă, exceptând cazul în care statul membru se conformează dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, pe baza anexei II la prezenta directivă și a anexei IV la Directiva 82/176/CEE.

Aceste autorizații se revizuiesc cel puțin o dată la patru ani.

4. Fără să aducă atingere obligațiilor care rezultă din alin. (1), (2) și (3), precum și din Directiva 76/464/CEE, statele membre nu pot acorda autorizații pentru unitățile noi decât dacă aceste unități pun în aplicare norme care corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, atunci când acest lucru este necesar pentru eliminarea poluării conform art. 2 din respectiva directivă sau pentru prevenirea denaturării concurenței.

Oricare ar fi metoda pe care o adoptă, statul membru, în cazul în care, din motive tehnice, măsurile preconizate nu corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, înaintează la Comisie, înainte oricărei autorizări, justificările acestor motive.

Comisia transmite imediat aceste justificări celorlalte state membre și adresează tuturor statelor membre, în timp util, un raport în care-și dă avizul asupra derogării prevăzute la al doilea alineat. Dacă este cazul, Comisia prezintă în aceleași timp Consiliului propunerile corespunzătoare.

5. Metoda de analiză de referință care se utilizează pentru determinarea prezenței mercurului figurează în anexa III pct. (1) din Directiva 82/176/CEE. Pot fi utilizate alte metode, cu condiția ca limitele de detecție, precizia și exactitatea acestor metode să fie cel puțin la fel de valabile ca cele care figurează la anexa III pct. (1) din Directiva 82/176/CEE. Exactitatea cerută pentru măsurarea debitului efluenților figurează la anexa III pct. (2) din Directiva 82/176/CEE.

Articolul 4

1. Statele membre stabilesc programe specifice pentru evacuările de mercur provenite din surse multiple care nu sunt unități industriale și pentru care normele de emisie prevăzute la art. 3 nu se pot pune în practică.

2. Obiectivul acestor programe este evitarea sau eliminarea poluării. Programele cuprind în special măsurile și tehnicile corespunzătoare pentru a asigura substituirea, reținerea și

reciclarea mercurului. Eliminarea evacuărilor care conțin mercur se efectuează în conformitate cu Directiva Consiliului 78/319/CEE din 20 martie 1978 privind evacuările toxice și periculoase ⁽¹⁾, modificată de Actul de Aderare din 1979.

3. Programele specifice se pun în aplicare începând cu 1 iulie 1989 și se aduc la cunoștința Comisiei.

Articolul 5

Statele membre interesate asigură supravegherea mediului acvatic afectat de evacuările unităților industriale.

În cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre, statele membre respective colaborează în vederea punerii de acord a procedurilor de supraveghere.

Articolul 6

1. Pe baza informațiilor pe care statele membre, în conformitate cu art. 13 din Directiva 76/464/CEE și la cererea sa, prezentată caz cu caz, i le furnizează, în special în ceea ce privește:

- detaliile privind autorizațiile care fixează normele de emisie pentru evacuările de mercur,
- rezultatele inventarului evacuărilor de mercur efectuate în apele prevăzute la art. 1 alin. (2),
- rezultatele măsurărilor efectuate de rețeaua națională instituită în vederea determinării concentrațiilor de mercur,

Comisia prezintă la fiecare patru ani un raport asupra punerii în aplicare a prezentei directive de către statele membre.

2. În caz de modificare a datelor științifice privind în principal toxicitatea, persistența și acumularea de mercur în organismele vii și în sedimente, sau în cazul ameliorării celor mai bune mijloace tehnice disponibile, Comisia prezintă Consiliului propuneri corespunzătoare de consolidare, dacă este cazul, a valorilor-limită și a obiectivelor de calitate sau de stabilire a unor valori-limită suplimentare și obiective de calitate suplimentare.

Articolul 7

1. Statele membre adoptă măsurile necesare, în conformitate cu prezenta directivă, în termen de doi ani de la data notificării sale. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă nu se aplică Groenlandei.

¹ JO L 84, 31.03.1978, p. 43.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 martie 1984.

Pentru Consiliu
Președintele
C. LALUMIÈRE

ANEXA I

Valori-limită, termene fixate pentru respectarea acestor valori și procedura de supraveghere și control care se aplică evacuărilor

1. Pentru sectoarele industriale implicate, valorile-limită și termenele de aplicare sunt indicate în tabelul de mai jos:

Sector industrial ⁽¹⁾	Valoare-limită care trebuie respectată de la		Unitate de măsură
	1 iulie 1986	1 iulie 1989	
1. Industrii chimice care utilizează catalizatori cu mercur (a) pentru producerea clorurii de vinil	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,2	0,1	g/t capacitate de producție de clorură de vinil
	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	10	5	g/kg mercur tratat
(b) pentru alte producții	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	1,4	0,7	g/kg mercur tratat
2. Fabricarea catalizatorilor cu mercur utilizați pentru producerea clorurii de vinil	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	1,4	0,7	g/kg mercur tratat
3. Fabricarea compușilor organici și anorganici ai mercurului, cu excepția produselor prevăzute la pct. (2)	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,1	0,05	g/kg mercur tratat
4. Fabricarea bateriilor primare cu mercur	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,05	0,03	g/kg mercur tratat
5. Industria metalelor neferoase ⁽²⁾ 5. 1. Unități de recuperare a mercurului	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
5. 2 Extracția și rafinarea metalelor neferoase	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
6. Unități de tratare a evacuărilor toxice care conțin mercur	0,1	0,05	mg/l apă evacuată

Sector industrial ⁽¹⁾	Valoare-limită care trebuie respectată de la		Unitate de măsură
	1 iulie 1986	1 iulie 1989	

⁽¹⁾ Pentru alte sectoare industriale altele decât cel al electrolizei alcanilor, care nu sunt menționate în prezentul tabel, precum industriile hârtiei și oțelului sau centralele termice cu cărbune, valorile-limită se fixează în caz de nevoie de către Consiliu, într-o etapă ulterioară. Între timp, statele membre fixează fiecare separat, în conformitate cu Directiva 76/464/CEE, normele de emisie pentru evacuările de mercur. Aceste norme trebuie să țină seama de cele mai bune mijloace tehnice disponibile și nu trebuie să fie mai puțin stricte decât valoarea-limită cea mai apropiată cuprinsă în prezenta anexă.

⁽²⁾ Pe baza experienței dobândite în cursul aplicării prezentei directive, Comisia prezintă la Consiliu, în conformitate cu art. 6 alin. (3), propuneri care au ca scop fixarea de valori-limită mai restrictive în vederea intrării lor în vigoare după zece ani de la notificarea prezentei directive.

Valorile-limită indicate în tabel corespund unei concentrații medii lunare sau unei încărcături lunare maxime.

Cantitățile de mercur evacuate sunt exprimate în cantitate de mercur tratat de unitatea industrială în timpul aceleiași perioade sau în funcție de capacitatea de producție instalată pentru producerea clorurii de vinil.

2. Valorile-limită exprimate din punctul de vedere al concentrației care, în principiu, nu trebuie să fie depășite, figurează în tabelul de mai sus pentru sectoarele industriale de la pct. (1) – (4). În toate cazurile, valorile-limită exprimate în concentrații maxime nu le pot depăși pe cele exprimate în cantități maxime repartizate în funcție de necesarul de apă pe kilogram de mercur tratat sau pe tonă de capacitate de producție instalată pentru producerea clorurii de vinil.

Totuși, deoarece concentrația de mercur din efluenți depinde de volumul de apă implicată, care diferă în funcție de diferitele procedee și unități, valorile-limită, exprimate în cantitate de mercur evacuat în raport cu cantitatea de mercur tratat sau cu capacitatea de producție instalată pentru producerea clorurii de vinil, care figurează în tabelul de mai sus, trebuie să fie respectate în toate cazurile.

3. Valorile-limită ale mediilor zilnice sunt egale cu dublul valorilor-limită ale mediilor lunare corespunzătoare care figurează în tabel.

4. Pentru a verifica dacă evacuările corespund normelor de emisie fixate în conformitate cu valorile-limită definite în prezenta anexă, trebuie să se instituie o procedură de control.

Această procedură trebuie să prevadă prelevarea și analiza probelor, măsurarea debitului evacuărilor și, dacă este cazul, a cantității de mercur tratat.

În cazul în care cantitatea de mercur tratat este imposibil de determinat, procedura de control se poate baza pe cantitatea de mercur care poate fi utilizată în funcție de capacitatea de producție pe care se bazează autorizația.

5. Se prelevează o probă reprezentativă pentru evacuare pe o perioadă de 24 ore. Cantitatea de mercur evacuat în cursul unei luni se calculează pe baza cantităților zilnice de mercur evacuat.

Totuși, se poate instaura o procedură de control simplificată pentru unitățile industriale care nu evacuează mai mult de 7,5 kg de mercur pe an.

ANEXA II
Obiective de calitate

Pentru statele membre care pun în aplicare excepția prevăzută la art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, normele de emisie pe care statele membre trebuie să le stabilească și să le aplice, conform art. 5 din respectiva directivă, se fixează astfel încât obiectivul sau obiectivele de calitate corespunzătoare, printre cele enumerate la pct. (1), (2) și (3) din anexa II la Directiva 82/176/CEE, să fie respectate în regiunea afectată de evacuările de mercur.

Autoritatea competentă desemnează regiunea afectată în fiecare caz și selectează, printre obiectivele de calitate care figurează la pct. (1) din anexa II la Directiva 82/176/CEE, pe acela sau acelea pe care le consideră corespunzătoare, în funcție de destinația regiunii afectate, ținând cont de faptul că obiectivul prezentei directive este acela de a evita sau elimina orice poluare.

În mod cu totul excepțional, valorile numerice ale obiectivelor de calitate care figurează la pct. 1.2, 1.3 și 1.4 din anexa II la Directiva 82/176/CEE se pot înmulți cu 1,5 până la 1 iulie 1989, în măsura în care acest lucru se dovedește necesar din motive tehnice și după notificarea prealabilă a Comisiei.